

# MGR. BLANKA ČINÁTLOVÁ: MYTOLOGIE TĚLA

## DIPLOMOVÁ PRÁCE POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Mysli znavované a zraňované častým posuzováním diplomových prací se předložený text kolegyně Mgr. Blanky Činátlové neposuzuje lehce. Klopýtá nejprve o dávno nastavená schémata, pudící soudit nejprve volbu a vhodnost tématu, fundaci teoretickou, míru obeznámenosti se základní literaturou a schopnosti zvládnout elementární zásady výstavby odborného textu a automaticky hledající chyby. Text použitím těchto kritérií ani kantorské obezřetnosti nežádá, naopak na ně od prvních řádků dává zapomenout. Ostražitá posuzovatelova mysl se rázem ocitá v patrech, v nichž již nemusí přímo pečovat o vzdělání druhých, ale může pečovat o vzdělání své. Text ji vede svižným tempem, nedává polevit v pozornosti, ale neunavuje. Odpočinek ale neskýtají pasáže známé, řídké či jinak nudné, osvěžuje ji brilantní práce s rytmem, radost z autorčiny invence a schopnosti inspirovat, rezonance s vlastními drobnými zálibami či preferencemi či naopak chuť k přátelské polemice. Jednoduše řečeno, diplomová práce je sice závěrečný opus, nicméně práce teprve první a stále ještě školní, kdežto kolegyně Činátlová předkládá zralou původní odbornou studii, která se všemu školnímu a začátečnickému vymyká.

Diptych s potrojnou kompozicí by mohl vypadat jako formální hříčka, kdyby nebyla skladba tří úvodních inspirací a tří jádrových zpěvů s epilogem a dvěma intermezzy, posvěcená navíc vtipným odkazem, tak účinná. V principu inspirace je zde cosi náhodného a samozřejmost a bezprostřednost, s níž autorka vtahuje čtenáře do filosofické a teoretické fundace své práce, jako by tomuto principu dávaly za pravdu. Četba ale prozradí, že lehkost, s níž se autorka pohybuje mezi autory a možnostmi jejich čtení, není elegantním, leč chaotickým letem motýla, ale krajně úsporným pohybem mezi body, jejichž výběr vychází z bezpečné znalosti širokého území, po nejkratších spojnicích. Že se při tom neztrácí krása motýlího letu, je jedním z bodů hodnocení práce, který nepovažuji za nepodstatný. Jednou z čtenářských radostí nad textem kolegyně Činátlové je sledovat, jak nic není zbytečné, jak jednotlivé prvky ukazují k sobě navzájem, a koneckonců i to, jak nikde nepodlehne pokušení neorganické odbočky, prezentace své sečtělosti či invence. Kázeň důsledně sloužící tématu je tak dalším podstatným atributem práce.

Precizní filosofická, teologická a kulturně antropologická fundace se úročí v interpretačních „zpěvech“, které velmi názorně ukazují možnosti komparativních postupů i výhody harmonického spojení suverénního ovládnutí interpretačního „řemesla“, mimořádné kreativity a další potence, již autorka disponuje a kterou z nedostatku vhodnějšího termínu nazvu pro tuto chvíli kul-

turností. Zahrnuje lehkost, s níž autorka přechází mezi vysokým a nízkým, s níž volí výchozí materiál, příklady a argumentační důkazy, i múzičnost, dovolující jí uchovat specifickou chuť uměleckých děl, podrobovaných analýze, komparaci a interpretaci. Ze své užší profese historika umění s velkým uspokojením konstatuji, že s výtvarným materiálem zachází stejně poučeně, citlivě a korektně, jako s materií literárních děl. Stejně tak jako člověk zvyklý vyjadřovat se slovem i obrazem vysoce oceňuji kvalitu obrazové přílohy, jíž si autorka otevřela další interpretační horizont.

Mimořádná literárněvědná úroveň práce by mohla z vnějšího pohledu provokovat k otázce po její „příslušnosti“ ke kulturologii. Text na ni ale odpovídá dříve, než je položena: Kdybych hledal pádný doklad k dnes již téměř okřídlenému tvrzení, že úběžníkem speciálních uměnověd je kulturologie, mohla by mi ho poskytnout studie Blanky Činátlové *Mytologie těla*. Nelze-li zpochybnit témata mýtu a těla jako témata výsostně kulturologická, není ostatně jediný důvod pochybovat o tom, že krystalicky čistá konstrukce, jimiž je diplomantka spojila, stojí jinde.

Předložená diplomová práce kolegyně Mgr. Blanky Činátlové vysoce přesahuje kritéria, jimiž poměrujeme diplomové práce, jako dílo původní, zralé, mimořádně invenční, důkladně fundované, s kompozicí harmonicky spojující požadavky na strukturu vědeckého textu a kvalitu dobrého literárního díla a psané jazykem, rovněž harmonicky snoubícím vědu s literaturou. Jako lektor či redaktor vědeckého nakladatelství bych je bez dalších úprav doporučil k vydání. V pozici vedoucího práce je mohu v tuto chvíli jen **plně doporučit k obhajobě**.



V Praze 24. 1. 2007

PhDr. Vladimír Czumalo, CSc.